

ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Άρθρο 23(3)(β)(i) του Ν. 33/64 – Μεταβατικές Διατάξεις)

(Έφεση Κατά Απόφασης Διοικητικού Δικαστηρίου Αρ. 141/2018)

6 Μαρτίου, 2024

[ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΣΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/ΣΤΕΣ]

INAD M. AL. HAMDAN,

Έφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΑΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ,

Έφεσίβλητων.

Γ. Λοΐζου, για Κώστας Λοΐζου & Σία Δ.Ε.Π.Ε., για τον Έφεσείοντα.

*Ι. Δημητρίου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για Γενικό Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας, για τους Έφεσίβλητους.*

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.: Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου

θα δοθεί από τον **Σάντη, Δ.**

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΑΝΤΗΣ, Δ.: Αντικείμενο της κρινόμενης έφεσης είναι η απόφαση του *Διοικητικού Δικαστηρίου* ημερομηνίας 21.9.18, να απορρίψει την *Προσφυγή* του *Εφεσείοντα* σε σχέση προς την απόφαση των *Εφεσίβλητων* ημερομηνίας 8.9.15 να αρνηθούν αίτηση που τούτος είχε υποβάλει για απόκτηση της Κυπριακής Υπηκοότητας με πολιτογράφηση.

Ο *Εφεσείων* κατάγεται από τη Συρία. Αφίχθηκε για πρώτη φορά στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας την 27.2.93, με διαφορετικά στοιχεία, ήτοι με το όνομα Enad Al Chebli και του παραχωρήθηκε άδεια επισκέπτη μέχρι και την 6.3.93.

Ωστόσο, με τη λήξη ισχύος της άδειας προσωρινής παραμονής, ο *Εφεσείων* συνέχισε να διαμένει παράνομα στη Δημοκρατία.

Ύστερα από έκδοση διατάγματος κράτησης και απέλασης εναντίον του *Εφεσείοντα*, αυτός συνελήφθη και απελάθηκε για τη χώρα του στις 3.4.93.

Συνεπεία τούτου, τα στοιχεία του *Εφεσείοντα* τοποθετήθηκαν στον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών.

Την 30.11.93 ο *Εφεσείων* αφίχθηκε εκ νέου στη Δημοκρατία, πάλι με διαφορετικό όνομα, ήτοι με τα στοιχεία Anad Alshbly, με προσωρινή άδεια επισκέπτη μέχρι την 14.12.93.

Με τη λήξη ισχύος της άδειας παραμονής, ο *Εφεσείων* συνέχισε και πάλι να διαμένει παράνομα στη Δημοκρατία.

Εκδόθηκαν εκ νέου διατάγματα κράτησης και απέλασης εναντίον του, τα οποία εκτελέστηκαν την 25.1.95.

Τα στοιχεία του *Εφεσείοντα* τοποθετήθηκαν εκ νέου στον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών.

Την 17.10.96 ο *Εφεσείων* αφίχθηκε εκ νέου στη Δημοκρατία, για τρίτη φορά με διαφορετικά στοιχεία, ήτοι με το ονοματεπώνυμο Inad Al Hamdan, με άδεια εργασίας αυτή τη φορά.

Η άδεια ανανεώθηκε μέχρι και την 28.8.01, με την ένδειξη «*Τελική*».

Ο *Εφεσείων* τέλεσε γάμο με την Κύπρια, Δ. Π. («*η Π.*»), ένα μήνα προ της λήξης της άδειας προσωρινής παραμονής του στη Δημοκρατία.

Ως εκ τούτου η παραμονή του *Εφεσείοντα* στη Δημοκρατία ανανεωνόταν κατόπιν διαδοχικών του αιτήσεων, μέχρι και την 30.8.05.

Σχετική αίτηση που υπεβλήθη εκ μέρους του *Εφεσείοντα* την 27.1.04 για απόκτηση της Κυπριακής Υπηκοότητας διά εγγραφής, λόγω του γάμου του, δεν εγκρίθηκε, βάσει πληροφοριών που λήφθηκαν από το Αρχηγείο Αστυνομίας περί εμπλοκής του σε παράνομες δραστηριότητες, παρά τη μέχρι τότε διαπίστωση της γνησιότητας του γάμου του *Εφεσείοντα* με την *Π.*. Όπως αποφασίστηκε, η αίτηση θα τύγχανε επανεξέτασης στο μέλλον.

Στον Διοικητικό Φάκελο (Τεκμήριο 1) μνημονεύονται επιστολές που ανάγονται στο 2008 οι οποίες εστάλησαν από τους δικηγόρους της Π., για ζητήματα που αφορούν στο πρόσωπο και τον χαρακτήρα του *Εφεσείοντα*, καθώς και αίτηση που υπεβλήθη εκ μέρους της για λύση του γάμου τους, η οποία όμως (αίτηση), στη συνέχεια αποσύρθηκε.

Την 29.4.14 η αίτηση που είχε υποβάλει ο *Εφεσείων* για απόκτηση της Κυπριακής Υπηκοότητας με εγγραφή, αφού επανεξετάστηκε, απορρίφθηκε, εξαιτίας της προγενέστερης παράνομης παραμονής του στη Δημοκρατία.

Την 10.9.14 ο *Εφεσείων* υπέβαλε αίτηση για απόκτηση της Κυπριακής Υπηκοότητας με πολιτογράφηση, η οποία εξετάστηκε μετά που συνεκτιμήθηκαν οι απόψεις και πληροφορίες που εξασφαλίστηκαν από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών («ΚΥΠ»).

Ο Υπουργός Εσωτερικών αποφάσισε την απόρριψη της αίτησης του *Εφεσείοντα* για πολιτογράφηση με επιστολή που κοινοποιήθηκε στον *Εφεσείοντα* την 8.9.15, με το εξής λεκτικό:

«[...] Η Κυπριακή Δημοκρατία ασκώντας τα κυριαρχικά της δικαιώματα και αφού έλαβε υπόψη ότι:

(α) απελαθήκατε δύο φορές, λόγω παράνομης παραμονής στην Κύπρο και για το λόγο ότι έχετε αλλάξει τα προσωπικά σας στοιχεία για να πετύχετε είσοδο στη Δημοκρατία ξεγελώντας τις Αρχές και

(β) ασχολείστε με παράνομες δραστηριότητες επομένως δεν μπορεί να θεωρηθείτε ως άτομο καλού χαρακτήρα αποφάσισε ότι δεν υφίσταται οποιοσδήποτε ουσιαστικός λόγος για την Πολιτογράφηση σας ως Κύπριος πολίτης [...].»

Αυτά ως προς τα βασικά γεγονότα.

Δοσμένης της σημασίας που ενέχει εδώ το νομοθετικό καθεστώς που διέπει τα επίδικα, κρίνουμε βοηθητικό να παραθέσουμε αυτούσιο το ισχύον κατά τους κρίσιμους χρόνους *Άρθρο 111* του αφορώντος στην περίπτωση *Περί Αρχείου Πληθυσμού Νόμου 141(Ι)/02* («ο Ν.141(Ι)/02»), ως και τον ομοίως σημαντικό *Τρίτο Πίνακα* του νομοθετήματος, ώστε να καταστούν ακόμη πιο κατανοητά όσα επακολουθούν.

Το *Άρθρο 111, Ν.141(Ι)/02*, ορίζει:

«111. Ο Υπουργός, όταν υποβληθεί σ' αυτόν αίτηση κατά τον καθορισμένο τύπο και τρόπο από οποιοδήποτε αλλοδαπό ενήλικα και με πλήρη ικανότητα, ο οποίος ικανοποιεί τον Υπουργό ότι κατέχει τα προσόντα για πολιτογράφηση σύμφωνα με τις διατάξεις του Τρίτου Πίνακα, δύναται να χορηγήσει σ' αυτόν πιστοποιητικό πολιτογράφησης. Το πρόσωπο αυτό, στο οποίο χορηγείται το πιστοποιητικό πολιτογράφησης, μόλις δώσει επίσημη διαβεβαίωση πίστεως στη Δημοκρατία, στον τύπο που καθορίζεται στο Δεύτερο Πίνακα, καθίσταται πολίτης της Δημοκρατίας κατόπιν πολιτογράφησης, από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγείται σ' αυτόν το πιο πάνω πιστοποιητικό:

Νοείται ότι, με πρόταση του Υπουργού σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίπτωση ή κατηγορία περιπτώσεων, το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να απορρίψει την αίτηση για χορήγηση πιστοποιητικού πολιτογράφησης, εκτός εάν ο αιτητής αποκηρύξει την ιδιότητα του πολίτη οποιασδήποτε άλλης χώρας την οποία αυτός κατέχει».

Ο *Τρίτος Πίνακας*, αποτυπώνει και αυτά για ό,τι κειμένως απασχολεί:

«ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

1. Με την τήρηση των διατάξεων της αμέσως προηγούμενης παραγράφου, τα προσόντα για πολιτογράφηση αλλοδαπού που αιτείται τέτοια πολιτογράφηση, είναι τα ακόλουθα:

(α) Διαμονή στη Δημοκρατία για όλο το χρονικό διάστημα των αμέσως προηγούμενων 12 μηνών από την ημερομηνία της αίτησης, και

(β) κατά τη διάρκεια των αμέσως προηγούμενων από το πιο πάνω αναφερόμενο δωδεκάμηνο χρονικό διάστημα επτά ετών, είτε διέμενε στη Δημοκρατία, είτε διετέλεσε στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας, είτε μερικώς το ένα και μερικώς το άλλο, για χρονικά διαστήματα που αθροισμένα να μην είναι λιγότερα των τεσσάρων ετών:

Νοείται ότι οι φοιτητές, επισκέπτες και αυτοεργοδοτούμενοι, καθώς και οι αθλητές, προπονητές, τεχνικοί αθλημάτων, οικιακοί βοηθοί, νοσοκόμοι και οι εργαζόμενοι σε Κύπριους ή ξένους εργοδότες ή σε υπεράκτιες εταιρείες, που διαμένουν στη Δημοκρατία αποκλειστικά με σκοπό την εργασία, όπως επίσης και οι σύζυγοι, τα τέκνα ή άλλα εξαρτώμενα τους πρόσωπα, πρέπει, κατά τη διάρκεια των αμέσως προηγούμενων τουλάχιστον επτά ετών να συγκεντρώνουν συνολική διαμονή στη Δημοκρατία τουλάχιστον επτά ετών, από την οποία το ένα έτος αμέσως πριν την ημερομηνία υποβολής της αίτησης τους η διαμονή του να είναι συνεχής,

(γ) είναι καλού χαρακτήρα, και

(δ) έχει πρόθεση σε περίπτωση χορήγησης σ' αυτόν πιστοποιητικού—

(i) να διαμένει στη Δημοκρατία,

(ii) να εισέλθει ή να εξακολουθήσει να διατελεί στη δημόσια υπηρεσία της Δημοκρατίας ή υπηρεσία σε διεθνή οργανισμό του οποίου η Δημοκρατία είναι μέλος ή υπηρεσία σε οποιοδήποτε σύνδεσμο, εταιρεία ή σώμα που ιδρύθηκε στη Δημοκρατία [...]».

Το Διοικητικό Δικαστήριο αποτιμώντας όσα του τέθηκαν κατέληξε πως από το ενώπιον του υλικό δεν ανέκυψε κάτι που να καταδεικνύει ότι οι Εφεσίβλητοι παράβηκαν την υποχρέωση τους να ενεργήσουν καλόπιστα στο αίτημα του Εφεσείου δυνάμει των νομοθετικών προβλέψεων, εξού και απέρριψαν την αίτηση.

Ο *Εφεσείων* με τρεις λόγους έφεσης διατείνεται πως εσφαλμένα το *Διοικητικό Δικαστήριο* απέρριψε τη θέση του περί μη χρηστής διοίκησης και παράβασης των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου (λόγος έφεσης 1), ότι κακώς δεν αποδέχθηκε πως υπήρχε πλάνη γεγονότων εκ πλευράς *Εφεσίβλητων*, και ότι διεξήχθη από τους τελευταίους δέουσα έρευνα (λόγος έφεσης 2) και πως εξίσου λαθεμένα το *Διοικητικό Δικαστήριο* αποφάσισε ότι οι *Εφεσίβλητοι* δεν αξιολόγησαν «... το θέμα εικονικότητας ή όχι του γάμου του *Εφεσείοντος* κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως ...» (λόγος έφεσης 3).

Θα επιληφθούμε των λόγων έφεσης σωρευτικώς.

Όσα προέταξε ο *Εφεσείων* περί των απελάσεων του από τη Δημοκρατία, υπό την έννοια ότι τούτες προέκυψαν ως πραγματικό γεγονός πολλά έτη πριν και έτσι κακώς συνυπολογίστηκαν από τους *Εφεσίβλητους*, απαντήθηκαν εύστοχα και με επάρκεια από το *Διοικητικό Δικαστήριο*.

Το *Διοικητικό Δικαστήριο* θεώρησε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις, με υπόψη πάντοτε και το *Άρθρο 111, Ν.141(Ι)/02*, η όλη συμπεριφορά του *Εφεσείοντα* αναφορικώς προς αμφότερες τις απελάσεις, ασχέτως του χρόνου που τούτες συνέβησαν, ήταν τέτοια που ορθώς αποτέλεσε γνώμονα αποτίμησης του χαρακτήρα του, όπως εξάλλου και οι συναρτώμενες προς τη συμπεριφορά αυτή, παραβιάσεις των όρων προσωρινής άδειας παραμονής του στην Κύπρο.

Το *Διοικητικό Δικαστήριο* δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτή την έκφανση των πραγμάτων. Προχώρησε και μελέτησε τα δεδομένα των σχετικών προς την

υπόθεση διοικητικών φακέλων, διαπιστώνοντας ότι ο *Εφεσείων* είχε προβεί σε αλλαγή των προσωπικών του στοιχείων, χρησιμοποιώντας, ως προλέχθηκε, τρία διαφορετικά ονόματα σε αντίστοιχες αιτήσεις που είχε υποβάλει, τον Φεβρουάριο 1993, Νοέμβριο 1993 και Οκτώβριο 1996.

Υπήρχαν όμως και άλλα.

Το *Διοικητικό Δικαστήριο* εξέτασε και τα αφορώντα στη διερεύνηση των περί εμπλοκής του *Εφεσείοντα* σε παράνομες δραστηριότητες στη βάση πληροφοριών που εξασφαλίσθηκαν από την *ΚΥΠ*.

Είπε και αυτά το *Διοικητικό Δικαστήριο*:

«[...] Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του αιτητή ότι δεν ευσταθούν οι ισχυρισμοί περί εμπλοκής του αιτητή σε παράνομες δραστηριότητες, οι καθ' ων η αίτηση υποδεικνύουν με αναφορά σε νομολογία αναφορικά με απέλαση Ευρωπαίων Πολιτών, σε σχέση με τους οποίους εφαρμόζονται αυστηρότερα κριτήρια, ότι η προηγούμενη ποινική καταδίκη δεν αποτελεί προϋπόθεση για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας ευρωπαϊού πολίτη στην επικράτεια της Δημοκρατίας, ενώ αρκούν πληροφορίες από αξιόπιστες πηγές οι οποίες προκαλούν ανησυχία. Κατά τις εισηγήσεις των καθ' ων η αίτηση, τα ίδια θα πρέπει να ισχύουν και σε όσον αφορά τις περιπτώσεις πολιτογράφησης αλλοδαπών [...].»

Η πρωτόδικη προσέγγιση είναι σωστή.

Οι συναφείς προς τη θεματική αυτή πληροφορίες, κρίθηκαν, ως τόνισε το *Διοικητικό Δικαστήριο*, αξιόπιστες από το «... καθόλα αρμόδιο Τμήμα της *Αστυνομίας Κύπρου*, ήτοι την *Κεντρική Υπηρεσία Πληροφοριών*».

Το *Διοικητικό Δικαστήριο* συνόψισε την κατάσταση, κατά τα ακόλουθα:

«[...] Από τα όσα περιγράφονται από τον Προϊστάμενο της ΚΥΠ, καταγράφεται το γεγονός ότι: ο αιτητής είχε απελαθεί από την Κύπρο δύο φορές στο παρελθόν, λόγω παράβασης των όρων παραμονής του, είχε προβεί σε αλλαγή των προσωπικών του στοιχείων και είχε πετύχει την νέα είσοδο με άδεια εργασία στην Κύπρο. Καταγράφεται το γεγονός της τέλεσης πολιτικού γάμου με Κύπρια πολίτιδα, με σκοπό την απόκτηση της Κυπριακής Υπηκοότητας. Ο Προϊστάμενος της ΚΥΠ, καταγράφει πρόσθετες πληροφορίες που έλαβε η Υπηρεσία του, περί επισκέψεων του αιτητή και άλλου ομοεθνούς του, στα κατεχόμενα, όπου είχαν συναντήσεις με αξιωματούχους του ψευδοκράτους, στους οποίους διαβίβαζαν πληροφορίες σχετικά με δραστηριότητες Κούρδων που διαμένουν στις ελεύθερες περιοχές και ότι κατά τη διαμονή τους στα κατεχόμενα, διακινούνται μεγάλα χρηματικά ποσά τα οποία ξοδεύουν σε νυκτερινά κέντρα και καζίνο.

Συνεχίζει ο Προϊστάμενος της ΚΥΠ κατά την έκθεση των πληροφοριών της, ότι ο αιτητής κατά τις επισκέψεις του στα κατεχόμενα, είχε συναντήσεις με Άραβες λαθρομετανάστες, συριακής καταγωγής, όπου στη συνέχεια τους μετέφερε στις ελεύθερες περιοχές και εργοδοτούνταν παράνομα στις οικοδομές από τον ίδιο. Καταγράφεται τέλος και η άποψη της ΚΥΠ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη από το αρμόδιο όργανο κατά την εξέταση της αιτήσεως του για πολιτογράφηση, η όλη δραστηριότητα του αιτητή.

Ακολούθησε εισήγηση από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης ημερομηνίας 29.7.2015 προς τον Υπουργό Εσωτερικών (ερυθρό 344 του Τεκμηρίου 1). Σε αυτήν, γίνεται αναφορά στις δύο απελάσεις του αιτητή από την Κυπριακή Δημοκρατία που έλαβαν χώρα κατά τα έτη 1993 και 1995, λόγω της παράνομης παραμονής του, στην αλλαγή των προσωπικών του στοιχείων, στον πολιτικό γάμο του αιτητή με Κύπρια υπήκοο, στην άδεια παραμονής του αιτητή με ισχύ μέχρι την 15.7.2017 και στα όσα αναφέρονται από τον Προϊστάμενο της ΚΥΠ εν σχέση με τις δραστηριότητες του αιτητή [...].»

Διόλου δεν παραβλέπουμε, ότι ο Εφeseίων πρότεινε πως αν όντως υπήρχαν τέτοιες πληροφορίες οι Εφeseίβλητοι έπρεπε να του είχαν προσάψει ανάλογες κατηγορίες, κάτι που δεν έγινε.

Τούτο, όμως, δεν ήταν αναγκαίο.

Δεν αποτελεί απαρεγκλίτως κριτήριο αξιοπιστίας και αποφασιστικότητας των αρμοδίων αρχών, η απόφαση τους να διώξουν, ή όχι, ποινικά έναν αιτητή ή μια αιτήτρια, σε παρόμοιες ή όμοιες περιστάσεις, ενώ εξετάζουν αίτημα απόκτησης της Κυπριακής Υπηκοότητας με πολιτογράφηση.

Αυτό, γιατί, ζητούμενο είναι, σε κάθε περίπτωση, αν ο αιτητής ή η αιτήτρια - και στην προκειμένη ο *Εφεσείων* - πληρούν τα νομοθετικώς προαπαιτούμενα τα οποία, συνυπολογιζόμενα, υπό τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε υπόθεσης, μπορεί να οδηγήσουν προς τη μια ή την άλλη απάντηση.

Στην υπό κρίση περίπτωση, ο *Εφεσείων* θεωρήθηκε, αιτιολογημένα και εμπειριστατωμένα από τους *Εφεσίβλητους*, ότι δεν πληρούσε τα σχετικά κριτήρια. Δόθηκε μάλιστα προς τούτο και επαρκές πραγματικό έρεισμα εφόσον, κατά νομολογιακή ευχέρεια, συγκεντρώθηκαν πληροφορίες από κατάλληλες πηγές - όπως η *ΚΥΠ* - που ευλόγως θεωρήθηκαν από τους *Εφεσίβλητους* ότι προκαλούν ανησυχία εν σχέσει προς την παρουσία τού εν λόγω ατόμου στην Κύπρο (*Eddine v. Δημοκρατίας (2008) 3 A.A.A. 95, 98*).

Παρεμβάλουμε, εξ αφορμής όλων αυτών, πως το *Διοικητικό Δικαστήριο* ενεργώντας και πάλι καλώς (και εντός των εξουσιών του), απέρριψε τις αιτιάσεις του *Εφεσείοντα* ότι οι *Εφεσίβλητοι* κατέληξαν στην *προσβαλλόμενη απόφαση* εκτιμώντας στοιχεία που δεν συνέθεταν πραγματικά γεγονότα, και δη πως ο γάμος του *Εφεσείοντα* με την *Προκοπίου* ήταν ευκαιριακός.

Αντιθέτως, όπως υπογράμμισε το *Διοικητικό Δικαστήριο*, είχε κριθεί από τη Συμβουλευτική Επιτροπή για Εικονικούς Γάμους, ότι (για τον γάμο αυτό) «... δεν υπάρχουν στοιχεία εικονικότητας ...» (*Παράρτημα 18 στην Ένσταση*).

Οι *Εφεσίβλητοι* ποσώς εκτίμησαν σε βάρος του *Εφεσείοντα* οποιονδήποτε ισχυρισμό ή υπόνοια περί εικονικότητας του γάμου του, και, ακριβώς, τούτο είναι που επεσήμανε και το *Διοικητικό Δικαστήριο*.

Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε οτιδήποτε άλλο.

Τα πράγματα μιλούν από μόνα τους.

Η πολιτογράφηση είναι μια εξουσία η οποία ανάγεται στην κυρίαρχη φύση του Κράτους το οποίο και μπορεί να παραχωρήσει υπηκοότητα σε πρόσωπα που επιθυμεί, με μόνο περιορισμό την ανάγκη επίδειξης καλής πίστης (*Mohamad v. Δημοκρατίας (2010) 3 A.A.A. 18, 21*).

Δεν αναγνωρίζεται απόλυτο δικαίωμα πολιτογράφησης στην Κυπριακή Δημοκρατία, παρά μονάχα προσδοκία πως, διά της δέουσας υποβολής αίτησης, το αίτημα θα αξιολογηθεί προσηκόντως και θα τύχει ανάλογης, καλόπιστης, και εξατομικευμένης κρίσης, κατ' ενάσκηση, πάντα, της παρεχόμενης προς τη Διοίκηση ευρείας διακριτικής ευχέρειας (*Alyatim v. Δημοκρατίας (2016) 3 A.A.A. 496, 500-501, Amer v. Δημοκρατίας (2011) 3(A) A.A.A. 66, 69, Ήρωα v. Δημοκρατίας (2005) 3 A.A.A. 307, 315-316, Ananda Marga Ltd v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2583, 2587*).

Ουδείς των λόγων έφεσης ευσταθεί.

Η έφεση απορρίπτεται.

Επιδικάζουμε έξοδα ύψους €4.000,00 κατά του *Εφεσείοντα* και υπέρ των *Εφεσίβλητων*.

Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Ν.Γ. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.

/μκε